

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P.L., s.r.o.**, M.X., L., IČO: X., zast. Mgr. P. N., advokátom so sídlom J.X., L. proti žalovanému: **R. družstvo v C.**, T.X., C., IČO: X., o zaplatenie 117 802,- Sk a o vzájomnom návrhu žalovaného o zaplatenie 306 250,- Sk vedenej na Okresnom súde v Leviciach pod sp. zn.: 16 Cb 50/2001, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 21. februára 2007, č.k.: 15 Cob 286/2006-232, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 21. februára 2007, č.k.: 15 Cob 286/2006-232 sa v napadnutej časti **z r u š u j e** a v zrušenom rozsahu sa **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Leviciach rozsudkom z 22. mája 2006, č.k.: 16 Cb 50/2001-193 konanie o vzájomnom návrhu zastavil a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 117 802,- Sk a trovy konania vo výške 56 991,25,- Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca si žalobou uplatnil úrok z omeškania podľa bodu 7 kúpnej zmluvy za oneskorenú úhradu faktúr žalobcu.

Podaním z 10. marca 2004 si žalovaný vzájomným nárokom uplatnil proti žalobcovi zaplataenie sumy 306 250,- Sk titulom nájomného za užívanie jeho skladových priestorov v stredisku P. žalobcom od 1. februára 1998 do 31. decembra 2000. Toto podanie vzal späť dňa 6. septembra 2004.

Súd prvého stupňa preto konanie o vzájomnom návrhu žalovaného zastavil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 117 802,- Sk titulom nezaplatených úrokov z omeškania ako aj trovy konania vo výške 56 991, 25,- Sk, keď dospel k názoru, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy konkludentne. Žalovaný neuhradil kúpnu cenu dodaného tovaru žalobcovi v lehote splatnosti, dostal sa do omeškania, a preto je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v dohodnutej výške, a to vo výške 0,1% denne za každý deň omeškania do 30. dňa omeškania a vo výške 0,2% za každý deň omeškania za obdobie od 30. dňa omeškania do zaplataenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a to do časti, ktorou bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi 117 802,- Sk a trovy konania. V odvolaní žalovaný namietal, že súd prvého stupňa sa zaoberal platnosťou resp. neplatnosťou kúpnej zmluvy a nepostupoval v zmysle intencií zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu. Prvostupňový súd neskúmal za akých okolností došlo k podpísaniu kúpnej zmluvy zo strany žalovaného. Žalovaný penalizačnú faktúru vrátil späť žalobcovi s tým, že vyúčtovanie penále neuznáva, a preto penalizačnú faktúru ani neevidoval. Žalovaný namietal, že nie je pravdou, že žiadna zo sporných strán netrvala na písomnej zmluve. Žalobca zmluvu vyhotovil a dal žalovanému podpísať. Žalovaný sa so žalobcom dohodli len na množstve tovaru a jeho cene. Prvostupňový súd neskúmal začiatok omeškania, splatnosť nebola dohodnutá v písomnej zmluve a pre počiatok omeškania je rozhodujúce, kedy o plnenie veriteľ požiadala.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, rozhodol o odvolaní žalovaného rozsudkom z 21. februára 2007, č.k.: 15 Cob 286/2006-232 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zaplataenia sumy 117 802,- Sk a trov konania zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 62 869,30,- Sk a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol odvolací súd tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že medzi účastníkmi konania došlo 13. januára 1998 k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalobca dodal

žalovanému tovar. Fakturovanú kúpnu cenu žalovaný uhradil po lehote splatnosti s omeškaním. Odvolací súd dospel k názoru, že kúpna zmluva bola uzatvorená podľa ust. § 409 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom zákon nevyžaduje na jej platnosť uzatvorenie v písomnej forme. Preto potom nie je k platnému právnomu úkonu potrebný podpis aspoň dvoch členov predstavenstva. Odvolací súd mal preto zato, že kúpna zmluva bola platne uzatvorená. Žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 0,2% denne za obdobie od 30. dňa omeškania však odvolací súd považoval za výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a preto nepožíva právnu ochranu. Odvolací súd preto považoval za dôvodný nárok žalobcu, čo do úroku z omeškania vo výške 0,1% denne, a to celkovo vo výške 62 869,30,- Sk. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 62 896,30,- Sk, vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalobca v zákonom stanovenej lehote a to do časti, ktorou bola žaloba zamietnutá a navrhol, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Nitre, v časti, ktorou bola žaloba žalobcu zamietnutá zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil § 241 ods. 2 písm. c/ OSP t.j. že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Rozhodnutie odvolacieho súdu nemá dostatočne a objektívne odôvodnenie, nakoľko ničím neodôvodnil neprimeranosť výšky dohodnutých úrokov z omeškania vo výške 0,2% denne, ani v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie a názor odvolacieho súdu, že takto dohodnutý úrok z omeškania je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a preto nepožíva právnu ochranu, nie je odvolacím súdom vôbec odôvodnený. Odvolací súd nerešpektoval vôľu účastníkov konania, ktorí si pri uzatvorení kúpnej zmluvy boli vedomí, že úroky z omeškania majú sankčný charakter, a preto ich výška môže prevyšovať úroky, ktoré banky žiadajú pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal právny názor, že výška úrokov z omeškania vo výške 0,18% za deň z dlžnej sumy nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, pričom prípustnosť dovolania je daná podľa ust. § 238 ods. 1

OSP, pristúpil k preskúmaniu rozsudku odvolacieho súdu v napadnutej časti ako i konanie predchádzajúcemu jeho vydaniu a dospel k názoru, že dovolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa ust. § 409 a nasl. Obchodného zákonníka pre uzatvorenie kúpnej zmluvy sa nevyžaduje uzatvorenie kúpnej zmluvy v písomnej forme. Keďže k platnosti kúpnej zmluvy sa nevyžaduje písomná forma, nie je ani potrebný podpis aspoň dvoch členov predstavenstva k podpisu kúpnej zmluvy, na ktorý nie je zákonom predpísaná písomná forma (§ 243 ods. 3 tretia veta Obch. zákonníka).

Odvolací súd preto správne ustálil, že medzi účastníkmi konania došlo 13. januára 1998 k uzatvoreniu platnej kúpnej zmluvy.

Účastníci konania si v predmetnej kúpnej zmluve v bode VII. dohodli povinnosť žalovaného ako kupujúceho pri včasnom nezaplatení kúpnej ceny zaplatiť žalobcovi – predávajúcemu úroky z omeškania, a to vo výške 0,1% denne za obdobie prvých 30 dní a vo výške 0,2% denne za obdobie nasledujúceho od 30. dňa omeškania.

Podľa ust. § 265 Obch. zákonníka výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí považoval žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 0,2% denne za obdobie od 30. dňa omeškania v zmysle bodu VII. písm. b/ zmluvy za výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a preto tento nepožíva právnu ochranu (§ 265 Obch. zák.).

Dovolací súd konštatoval, že úrok z omeškania a to 0,1% denne za obdobie prvých 30 dní a vo výške 0,2% denne za obdobie nasledujúceho od 30. dňa omeškania bol dohodnutý medzi žalobcom a žalovaným v zmluve, čo v rámci zmluvnej voľnosti neodporuje, ale umožňuje ust. § 369 ods. 1 Obch. zák.

Odvolací súd v predmetnom rozhodnutí neaplikoval ust. § 301 Obch. zák., ale v súlade s ust. § 265 Obch. zákonníka výkonu práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepriznal právnu ochranu.

V zmysle vyššie citovaného ust. § 265 Obch. zákonníka, ak boli úroky z omeškania zmluvne dohodnuté vo výške, ktorá zásadám poctivého obchodného styku odporuje, nemožno výkonu práva z takejto dohody priznať súdnu ochranu. Podľa názoru Najvyšší súd Slovenskej republiky, ust. § 265 Obch. zákonníka však neobmedzuje súd priznať zmluvne dohodnutý úrok z omeškania vo výške, ktorá nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, teda súd môže poskytnúť ochranu výkonu práva na zaplatenie dohodnutého úroku z omeškania vo výške, ktorá nie je v rozpore s uvedenými zásadami.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu však nie je zrejmé, z akých dôvodov považoval dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,2% denne za obdobie nasledujúceho od 30. dňa omeškania (bod VII písm. b/ zmluvy), za výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, a preto tento nepožíva právnu ochranu (§ 265 Obch. zák.). Povinnosťou súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti dovolaním, je nedostatočne odôvodnený, čím sa zrozumiteľne nevyrovnal nielen so skutkovými okolnosťami danej veci, ale ani s vlastnými právnymi závermi, ktoré ho viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti podľa ust. § 243b ods. 1 OSP zrušil a vec mu v zrušenej časti vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 OSP).

Bude preto úlohou odvolacieho súdu v novom konaní postupovať v zmysle právneho názoru dovolacieho súdu, vo veci znovu rozhodol a to aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. júla 2008

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu